

AAAMU-USVA

Tuo aamu-usva keväinen,
kas´ onhan salaperäinen?
Se hiipii aamuun huhtikuun
ja kauas loihtii kaiken muun.

Tuo huntu saapuu maisemaan,
kun aamu uinuu vuoteessaan. T
aka-alan taika poistuu,
etu-alan kaste loistaa.

Se myös äänet kaikki muokkaa:
ovat aivan toista luokkaa,
kun eilen ja aina ennen.
Niin ne kuulen tullen, mennen.

On tenhoava tunnelma,
uusi, tuo lapsen maailma.
Näin koulumatka hidastuu,
on tärkeämpi tämä muu.

On tulleet ajat vanhuuden,
ja päivät menneet muistojen.
Nuo muistikuvat kullatut
näin vanhuuteen on tullatut.

Siis innoissani selailen,
ja lapsuuttani kelailen.
On elon tiellä vallinnut
”usva” usein mua hallinnut.

Tuo usva-aamu muinoinen,
on aarteenani muistojen.
Siksi lapsuus onnen suoma
minulle on Luojan luoma.